

عنوان مقاله:

بررسی نقش مایه های تزئینی در جوراب بافی منطقه آلاشت مازندران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 8، شماره 16 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهناز شایسته فر - دکتری هنر اسلامی، دانشیار دانشگاه تربیت مدرس و ریاست مرکز تحقیقات هنر اسلامی نگاره

معینه السادات حجازی - کارشناس ارشد هنر اسلامی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

روستاهای مازندران میراث دار هنرهای دستی و بومی است که در گذر زمان رو به فراموشی نهاده اند. بافته های روستایی از جمله هنرهای کاربردی است که حاصل تلفیق باورهای قومی و سلیقه ذوقی بافنده است. در جهت حفظ اصالت و هویت بومی، توجه به نقش مایه های غنی این آثار می تواند راه گشا باشد. در حال حاضر روستای قدیمی آلاشت که امروزه یکی از شهرهای شهرستان سوادکوه محسوب می شود، از مراکز مهم تولید انواع بافته های بومی به ویژه جوراب بافی است. این پژوهش سعی دارد، نقش مایه های تزئینی به کاررفته در جوراب بافی منطقه آلاشت را معرفی کند. اطلاعات اولیه در این پژوهش به شیوه میدانی از روستای آلاشت به دست آمده است. همچنین از منابع مکتوب و اسناد کتابخانه ای نیز در تبیین این مقاله استفاده شده است. بر پایه تحقیقات توصیفی تحلیلی به عمل آمده در نقش مایه های جوراب آلاشت، نمود اشیاء و عناصر طبیعی در دست بافته به گونه ای موجز و خلاصه شده، نمایانگر دیدگاه خلاقانه و تزیین بافنده است. هنرمند بافنده، فرم های پیچیده را به فرم های ساده و بی تکلف تبدیل کرده و در عین حال به ارزش نقش افزوده است. نقوش انسانی به ندرت در دست بافت ها دیده شده، ولی نقش حیوانات، پرندگان، درختان و گیاهان کارکرد بهتری دارد.

کلمات کلیدی:

نقش مایه، جوراب بافی، آلاشت، باورهای قومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1004732>

